

Besiddelse, uden at der er to Betingelser tilstede, for det Første, at Fjenden er Herre i vore Farvande, og for det Andet, at vi ikke kunne vente Hjælp fra en eller anden større Smagt i Europa, men dersom vi da ikke kunne afflaa en Landgang, saa nyter det kun lidt, at man faar Kjøbenhavn befæstet. Naar jeg altsaa gaar ud fra den Betragtning, at Fjenden først maa være Herre i vore Farvande, før der kan gøres Landgang for en Erobring, følger deraf, at jeg billiger de Anlæg, der paatænkes ved Aggersøsfund. Det er soleklart for mig, at der skal et større Flaademateriel til at blokere de to Flaadestationer ved Beltet og i Sundet, end til at blokere det ene, selv om vi kun have mindre Skibe. Jeg skal ikke her gaa ind paa Spørgsmaalet om, enten vi skulle bygge større eller mindre Skibe; jeg har altid holdt paa, at man skulde bygge mindre Skibe og faae nogle flere; men det Spørgsmaal har jeg naturligvis ikke havt Leilighed til nærmere at undersøge. Jeg billiger Anlægget ved Aggersøsfund af den Grund, at jeg forudsætter, at den Fjende, som vil angribe, først maa være Herre i vore Farvande. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som ikke er mig rigtig klart, nemlig hvorledes saavel Udvalgets Flertal som dets Mindretal har tænkt sig Forholdet, hvis en Fjende angreb Sylland eller Fyen eller begge Dele. Hvis man f. Ex. tænkte sig, at Danmarks sydlige Nabo angreb Sylland og Fyen og blev Herre i vore Farvande, tror jeg rigtignok, der kunde være noget Uheldigt tilstede. Navnlig forsaar jeg ikke det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds, naar han mener, at det let kunde ske, at de jydsksynske Tropper kunde blive affaarne og ikke komme tilstede for at hjælpe de sjællandske Tropper ved Landgangen. Jeg giver ham Ret i, at den Mulighed kan tænkes, men det forekommer mig da underligt, at han ikke vil have et Punkt befæstet paa Sylland, thi selv om Angrebet sker paa Sjælland tror jeg, at vi skulle have Tropperne herover. Jeg indrømmer, at det, naar Angrebet sker paa Sjælland, er rimeligt, at Tropperne komme herover, forsaavidt de kunne det; men der kan tænkes det Tilfælde, at de bleve affaarne dervfra, og det vilde da være urigtigt, at de sjællandske Tropper skulde kæmpe herovre, medens Fyenboerne og Syberne skulde lægge Hænderne i Skjød. Dette vilde de komme til, naar man ikke havde Depoter og Arsenaler, men vil man have dem, maa man have en lille Reduite, hvor de kunne ligge bagved. Det forundrer mig altsaa Noget, at det ærede Medlem for Frederiksborg ikke kom til det Resultat, at han vilde stemme for det af Flertallet fore-

flaaede Anlæg i Sylland. Selv om man ikke kunde komme over til Sjælland, vilde man da altid have Tropperne staaende kampberedte og for Fjenden truende ved Storebelt. Jeg vilde ønske, at Flertallet havde affattet sin Betænkning saaledes, at man kunde have set, hvor det vilde have sine Befæstninger i Sylland anlagte, men det er ikke slet. Jeg haaber imidlertid, at den høitærede Krigsminister, skjøndt han ikke er meget velvillig over for Forslaget, dog vil lade de forskjellige Punkter undersøge og vælge de heldigste. Jeg veed nok, at det ærede Medlem for Frederiksborg vil indvende, at det er sandsynligt og rimeligt, at Fjenden gaar lige til Kjøbenhavn og angriber den. Det er Noget, der kan gøres gjældende overfor en stor Magt, at Fjenden rimeligvis gaar ligetil Hovedstaden; men overfor et lille Land som Danmark kan man gjerne ramme Hjertet, fordi man ikke gaar lige til Hovedstaden. Det haardeste Slag for Danmark vilde, efter min Mening, være en Deling mellem Landene Ost og Vest for Storebelt, thi falde vi som en Helhed som Stat, falde vi dog ikke som et Folk, saafremt der findes aandelig Livskraft i os. Vi have da Betingelserne for at rejse os igjen, men skulde den Ulykke ramme os, at en saadan Deling skete, vilde vi muligens være knuste, jeg vil ikke sige som Folk, men da ialtsald for længere Tid som Stat. Jeg tror, det er forudsat temmelig stærkt saavel i Flertallets som i Mindretallets Betænkning, at Angrebet skulde ske paa Sjælland; men der er jo ikke Noget til Sinder for at koncentrere Tropperne, thi man kan føre dem til hvilket Punkt man vil, naar man fastholder Forbindelsen mellem Landsdelene; det er den, hvorpaa jeg lægger Vægt. — Det andet Fortrin, Udvalgets Flertals Indstilling har for Mindretallets, er med Hensyn til den Maade, hvorpaa Midlerne skulle tilveiebringes. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, hvis man skulde komme til at tage disse Udgifter af vore ordinære Indtægter; thi jeg kan ikke se Andet end, at disse kunne medgaa til vore aarlige Udgifter. Der er omtalt mange Reformers som foreslaa, men jeg tror, at der kunde lægges noget Bæsenligt til, naar man tog Hensyn til, hvad der vistnok i den nærmeste Tid vil komme til at staa paa Dagsordenen, navnlig naar man ikke vil vise en Uvillighed imod Sylland. Jeg sigter herved til en Sikring imod Vesterhavet ved Thyborøn og Agger, og en Modvægt imod Sinsjordskysternes Udælaggelse. Jeg maatte dog naturligvis anse den Bet for langt uheldigere, som er omtalt i den gule Bog, der er udgivet af det ærede Medlem for Frederiksborg (Thomsen), og